Tygodnik Powiatowy

na powiat lubliniecki

Nr. 27. **Lubliniec,** dnia 22. lipca **Rok 1933**

„Tygodnik Powiatowy" wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 4.20—zł. kwartalnie. —Ogłoszenia kosztują 30 gr za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.
Za redakcję odpowiada J. Dubowski, nacz. sekr. Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

Zatwierdzenie
zarządu gminnego w Brusku.

Na mocy §§ 75 i 84 ordynacji dla gmin wiejskich z 3 .VII. 1891 zatwierdziłem
jako ławników: 1) Pana Urbańczyka Franciszka
2) Pana Bambynka Augustyna

jako zastępcę ławników Pana Brola Adolfa.

Lubliniec, dnia 17. lipca 1933 r.

STAROSTA
Biolik.

Ogłoszenie.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że z dniem 10 lipca 1933 r. zostaje ruch kołowy do Niemiec na drodze Lubliniec—Kokotek przerwany do dnia 10 października 1933 r.- z powodu budowy mostu w Kokotku.

Objazd przez Brusiek.

Lubliniec, dnia 8. lipca 1933 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
STAROSTA
Biolik.

OBWIESZCZENIE.

Starosta Częstochowski uznał zarazę wścieklizny za wygasłą w następujących miejscowościach:
we wsi Dąbrówce, gm. Opatów;
we wsi Michalinów, gm. Przystajń;
we wsi Miedźniu, gm. Miedźno;
w osadzie Mstowie oraz
we wsi Podłęże Szlacheckie gm. Przystajń.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Lubliniec, dnia 13. lipca 1933 r.

STAROSTA
Biolik.

Obwieszczenie!

Podaję do publicznej wiadomości, że Sejm Śląski ustawą z dnia 17. V. 1933 r. ogłoszoną w Dz. U. Śl. Nr. 15 poz. 27, wyraził zgodę na wejście w życie na obszarze Województwa Śląskiego z dniem 1 lipca br. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468) w brzmieniu ustalonem ustawami z 17. III. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 293) i z 24. III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25 poz. 209).

Lubliniec, dnia 19. lipca 1933 r.

STAROSTA
Biolik.

Ustawa
z dnia 19 czerwca 1933 roku
w sprawie zmiany granic powiatów lublinieckiego i tarnogórskiego.

Art. 1.

Gminy Jędrysek i Truszczyce wyłącza się z powiatu tarnogórskiego i włącza się je do powiatu lublinieckiego.

Art. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia.

Marszałek.
(—) Wolny.

**Zakład Ubezpieczeń
Pracowników Umysłowych
w Królewskiej Hucie**

Okólnik.

Nawiązując do obwieszczenia z dnia 20 maja 1933 r. Zakład zawiadamia, że w numerze 45 Dz. U. R. P. z dnia 26 czerwca 1933 r, ogłoszone jest pod pozycją 349 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. o podwyższeniu składki w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy pracowników umysłowych.

Na mocy tego rozporządzenia **podwyższono składkę na wypadek braku pracy** (art. 102, ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. XI. 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106. poz. 911) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 22 marca 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 229) z 2% na **2,8%**.

Rozporządzenie to ustala odmienny niż dotychczas podział powyższej składki między pracodawcę i ubezpieczonego, a mianowicie:

1. gdy pracownik otrzymuje wynagrodzenie w granicach ponad 60 zł. do 400 zł miesięcznie, pracodawca i pracownik płacą tytułem składki po **1,4%** płacy podstawowej w odpowiedniej grupie zarobkowej;
2. gdy pracownik otrzymuje wynagrodzenie ponad 400 zł. do 800 zł. miesięcznie pracodawca płaci **1,2%**, zaś pracownik **1,6%** płacy podstawowej w odpowiedniej grupie zarobkowej;
3. gdy pracownik otrzymuje wynagrodzenie ponad 800 zł. miesięcznie pracodawca płaci **1%**, zaś pracownik **1,8%** płacy podstawowej w grupie zarobkowej N.

Za obowiązkowo ubezpieczonych w grupie zarobkowej A nie otrzymujących żadnego wynagrodzenia lub otrzymujących nie wyższe niż 60 złotych miesięcznie albo tylko utrzymanie, opłaca składkę ubezpieczeniową w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy tylko pracodawca z własnych funduszów w wysokości **2,8%** płacy podstawowej w grupie zarobkowej A.

Ubezpieczeni, których wynagrodzenie przekracza siedemsetdwadzieścia złotych opłacają tytułem składki niezależnie od kwot, przypadających w myśl ustępu pierwszego **1,68%** od pełnej kwoty otrzymywanego wynagrodzenia, podlegającej zaliczeniu do ubezpieczenia a zmniejszonej o 720,— złotych.

Przy opłacie składki zgodnie z postanowieniem powołanego rozporządzenia nie uwzględnia się kwot do pięciu groszy włącznie, zaś kwoty ponad pięć groszy zaokrągla się w górę do najbliższej dziesiątki.

Rozporządzenie wspomniane wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, przyczem podwyższenie i podział składki stosuje się do składek należnych za miesiące składkowe **od czerwca 1933 r.** do maja 1935 r. włącznie.

Wyjaśnienie:

W myśl § 1. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 349) składka na ubezpieczenie na wypadek braku pracy pracowników umysłowych wynosi **2,8%** płacy podstawowej, przyczem przy opłacie składki nie uwzględnia się kwot do pięciu groszy włącznie, kwoty zaś ponad pięć groszy zaokrągla sić w górę do najbliższej dziesiątki. Składka zaokrąglona dzieli się pomiędzy pracodawcę i pracownika, przyczem w myśl art. 105, ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. XI. 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) poszczególne części składki ulegają zaokrągleniu w powyżej podany sposób; o ile zaś obydwie części składki kończą się na miejscu jednostek groszy cyfrą **5**, część pracodawcy zaokrągla się do najbliższej dziesiątki w górę, część zaś pracownika do najbliższej dziesiątki w dół.

Przykład: Przy wynagrodzeniu zaliczonem do grupy zarobkowej 7 składka 2,8%-wa od płacy podstawowej 420 złotych wynosi 11 zł. 76 gr. — w zaokrągleniu 11 zł. 80 groszy.

Na pracodawcę przypada składka w wysokości 1,2% płacy podstawowej czyli $^3/_7$ składki łącznej $= \frac{11 \text{ zł. } 80 \text{ gr.} \times 3}{7} = 5$ zł. 5,7 gr. w zaokrągleniu 5 zł. 10 gr.; na pracownika przypada składka w wysokości 1,6% płacy podstawowej czyli $^4/_7$ składki łącznej $= \frac{11 \text{ zł. } 80 \text{ gr.} \times 4}{7} = 6$ zł. 74,3 gr. w zaokrągleniu 6 zł. 70 gr.

Uwaga:

W wykazach imiennych (formularz Nr. 3) Zakład prosi o wypełnienie rubryki „Rzeczywiste wynagrodzenie“ w sposób następujący:

1. w pierwszej podrubryce kwoty wynagrodzenia do 720 zł. **należy wpisać płacę podstawową danego pracownika,** a nie jego rzeczywiste wynagrodzenie;
2. w następnej podrubryce różnicę wynagrodzenia pracownika ponad 720 złotych.

Po wypełnieniu formularza Nr. 3 należy dodać pierwszą podrubrykę i od sumy tej (płac podstawowych) obliczyć **10,8%** to jest obecną składkę normalną; podrubrykę zaś drugą po wypełnieniu również dodać i od sumy ogólnej obliczyć **1,68%**.

Tabela do obliczenia składek ubezpieczeniowych za pracowników umysłowych.

Jeżeli rzeczywiste wynagrodzenie miesięcznie pracownika wynosi: od — do	zalicza się do grupy zarobkowej	odpowiadająca grupie zarobkowej płaca podstawowa	odpowiadająca składka	pełna składka miesięczna wynosi na ubezpieczenie		przy wynagrodzeniu	Składka na ubezpieczenie			
							emerytalne		na wypadek braku pracy	
							przypada do opłaty na:			
				emerytalne	na wypadek braku pracy		pracodawcę	pracownika	pracodawcę	pracownika
60 — 89,99 zł	A	60 zł	**6,50**	4,80	1,70	do 60,00zł	4,80	—	1,70	—
						ponad 60,—zł	2,90	1,90	0,90	0,80
90 — 119,99 zł	B	90 zł	**9,70**	7,20	2,50		4,30	2,90	1,30	1,20
120 — 149,99 „	C	120 „	**13,—**	9,60	3,40		5,80	3,80	1.70	1,70
150 — 179,99 „	D	150 „	**16,20**	12,—	4,20		7,20	4,80	2,10	2,10
180 — 219,99 „	E	180 „	**19,40**	14,40	5,—		8,60	5,80	2,50	2,50
220 — 259,99 „	F	220 „	**23,80**	17,60	6,20		10,60	7,—	3,10	3,10
260 — 299,99 „	G	260 „	**28,10**	20,80	7,30		12,50	8,30	3,70	3,60
300 — 359,99 „	H	300 „	**32,40**	24,—	8,40		14,40	9,60	4,20	4,20
360 — 419,99 zł.	I	360 zł	**38,90**	28,80	10,10	do 400,—zł	17,30	11,50	5,10	5,—
						ponad 400,—zł	14,40	14,40	4,30	5,80
420 — 479,99 „	J	420 „	**45,40**	33,60	11,80		16,80	16,80	5,10	6,70
480 — 559,99 „	K	480 „	**51,80**	38,40	13,40		19,20	19,20	5,70	7,70
560 -- 639,99 „	L	560 „	**60,50**	44,80	15,70		22,40	22,40	6,70	9,—
640 — 719,99 „	M	640 „	**69,10**	51,20	17,90		25,60	25,60	7,70	10,20
720 i wyżej zł	N	720 zł	**77,80**	57,60	20,20	do 800,—zł	28,80	28,80	8,70	11,50
						ponad 800,—zł	23,—	34,60	7,20	13,—

Dyrektor Zakładu

Dr. Gunia.

Ustawa

z dnia 19 czerwca 1933 roku

o kwalifikacjach zawodowych osób, trudniących się samodzielnie kuciem koni.

Art. 1.

Zawód kucia koni może być wykonywany samodzielnie tylko przez osoby, które posiadają odpowiednie ku temu kwalifikacje, stwierdzone w sposób przewidziany w niniejszej ustawie.

Postanowienia niniejszej ustawy nie mają zastosowania do osób, które przed wejściem w życie tej ustawy usyskały świadectwa, uprawniające je do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni, wydane na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów.

Do pracowuików zatrudnionych przez właściciela koni wyłącznie do kucia koni własnych, przepisy niniejszej ustawy nie mają również zastosowania.

Art. 2.

Do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni ukwalifikowane są w rozumieniu niniejszej ustawy osoby, które: ukończyły kurs kucia koni i złożyły wymagany końcowy egzamin w jednej ze szkół wymienionych w art. 3 niniejszej ustawy oraz w art. 3 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36. poz. 334) bądź też złożyły egzamin z kucia koni przed jedną z komisyj, wymienionych w tychże artykułach.

Art. 3.

Do przeprowadzania egzaminów z kucia koni i wydawania świadectw, stwierdzających posiadanie kwalifikacyj do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni uprawnione są:

1) szkoły i kursy kucia koni, upoważnione do tego przez Wojewodę Śląskiego,
2) komisje egzaminacyjne ustanowione przez Wojewodę Śląskiego na zasadach przez niego określonych.

Wojewoda Śląski ustali wzór świadectw dla szkół, kursów kucia koni i komisyj egzaminacyjnych, wymienionych w pkt. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Art. 4.

Wojewoda Śląski określi:

1) organizacje szkół i kursów kucia koni, kwalifikacje kandydatów do szkół i kursów oraz kandydatów, przystępujących do egzaminu, jak rów-

nież zakres nauczania, kwalifikacje nauczycieli oraz program końcowego egzaminu;

2) skład komisyj egzaminacyjnych i program egzaminów przed temi komisjami;

3) sposób pokrywania kosztów, związanych z przeprowadzeniem egzaminów przez komisje egzaminacyjne.

Przewodniczącym każdej komisji egzaminacyjnej powinien być lekarz weterynaryjny.

Art. 5.

Winni samodzielnego wykonywania zawodowego kucia koni bez uzyskania kwalifikacyj, określonych w niniejszej ustawie, będą karani, o ile czyn ten nie jest zagrożony surowszą karą w innych ustawach, grzywną do 500,— zł. lub aresztem do 14 dni.

Orzecznictwo w tych sprawach należy do powiatowych władz administracji ogólnej.

Art. 6.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

Art. 7.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1933 r.

Jednocześnie z wejściem w życie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach uregulowanych tą ustawą, a w szczególności: ustawa z dnia 18 czerwca 1884 r. o wykonywaniu zawodu podkuwania koni (Zb. u. pr. str. 305), oraz obwieszczenie z dnia 12 lipca 1871 r. o podkownictwie cywilnem (Dz. p. p. austr. nr. 97) i rozporządzenie z dnia 27 sierpnia 1873 r. o egzaminach z podkownictwa (Dz. p. p. austr. nr. 140) i wszystkie na ich zasadzie wydane przepisy szczegółowe.

Marszałek:

(—) Wolny.

Porozumienie

w sprawie przedłużenia ważności kart cyrkulacyjnych na rok 1934.

Na podstawie dodatkowego układu z dnia 10 lipca 1923 r. w zastępstwie Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach p. Radca Wojewódzki Cwojdziński i Pruskiej Rejencji w Oppeln p. Radca Regencyjny Tiedje, przy współudziale zastępcy Konsulatu Generalnego Rz. .P w Oppeln p. Naczelnika Wydziału Grześkowiaka i Niemieckiego Konsulatu Generalnego w Katowicach p. Wicekonsula Dr. Fischera - postanowili.

Art. !.

Ważność kart cyrkulacyjnych z roku 1933 przedłuża się na rok 1934.

Art. 2.

Przedłużenie kart cyrkulacyjnych następuje przy zastosowaniu analogicznych zasad, przewidzianych w porozumieniu z dn. 24. czerwca 1931 r. i będzie uskutecznione przez zamieszczenie nowej rubryki prolongacyjnej na stronie 4-tej zapomocą odciska stempla.

Art. 3.

Przy wystawianiu nowych kart cyrkulacyjnych należy zbyteczne rubryki prolongacyjne na stronie 3-ej skreślić.

Art. 4.

Zaświadczenia na przekroczenie granicy w miejsce oddanych kart cyrkulacyjnych nie będą więcej wystawiane.

Właściciele kart cyrkulacyjnych, którzy wykażą w sposób wiarygodny potrzebę częstego przekraczania granicy, winni stawić wniosek o nową kartę cyrkulacyjną, zatrzymując starą do czasu wręczenia nowej, w żadnym wypadku nie dłużej jak poza termin 31 stycznia 1934 r.

Art. 5.

Karty cyrkulacyjne wnioskodawców, którzy stawili wniosek po 1 grudnia 1933 r. (art. 4) będą celem zachowania swej ważności do 31 stycznia 1934 r. zaopatrzone stemplem miejscowej władzy policyjnaj.

Art. 6.

Prolongata kart cyrkulacyjnych ze względów słuszności może nastąpić tylko na podstawie nowego wniosku.

Sporządzono i podpisano w polskim i niemieckim języku.

Oba teksty są obowiązujące.

Katowice, dnia 13 czerwca 1933 roku.

(—) Cwojdziński
Radca Wojewódzki.

(—) Grześkowiak
Naczelnik Wydziału.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości z tem, że przedłużanie ważności kart cyrkulacyjnych na rok 1934 odbędzie się w tut. powiecie analogicznie jak w ubiegłych latach 1931 i 1932, bez pisemnego podania, w czasie od 1 sierpnia do 31. grudnia br. według następującego planu.

Karty osób, których nazwiska rozpoczynają się literą A—G w czasie od 1. 8. — 31. 8.
„ „ „ „ „ „ „ H—M „ „ „ 1. 9. — 30. 9.
„ „ „ „ „ „ „ N—S „ „ „ 1. 10. — 31. 10.
„ „ „ „ „ „ „ T—Ż „ „ „ 1. 11. — 30. 11.

Nieoddane według powyższego planu karty cyrkulacyjne będą dodatkowo przyjmowane w czasie od 1. XII. - 21. XII. 1933 r.

Karty cyrkulacyjne należy oddawać we właściwych dla miejsca zamieszkania Okręgach Urzędowych i Miejskich Urzędach Policyjnych, za złożeniem opłaty w kwocie 2, - złotych.

Lubliniec, dnia 15. lipca 1933 r.

STAROSTA
Biolik.

Ogłoszenie! Celem rozpatrzenia wniosku Spółdzielni Sporzywców w Lublińcu o odroczenie wypłat wyznacza się termin na 8. sierpnia 1933 r. o godz. 9. przedpoł. w tut. Sądzie pokój nr. 16.

Wierzyciele mogą przybyć na rozprawę w celu udzielenia wyjaśnień.

Sąd Grodzki w Lublińcu. dnia 13. lipca 1933 r.